

Nr 166

Av herr **Wahrendorff m. fl.**, *angående en fiskerikonsulentbefattning vid hushållningssällskapet i Värmlands län.*

I årets statsverksproposition, nionde huvudtiteln under rubriken Bidrag till hushållningssällskapen, har departementschefen i fråga om lantbruksstyrelsens förslag om nyinrättande av en tjänst som fiskerikonsulent hos hushållningssällskapet i Göteborgs och Bohus län, uttalat att han icke kan biträda förslaget. I stället föreslås en undersökning om en av de två befattningar av dylikt slag, som för närvarande hänföres till hushållningssällskapet i Värmlands län, kan överföras till Göteborgs och Bohus län.

Den befattning varom här kan vara fråga är den för Vänern anställda fiskerikonsulenten. Befattningen inrättades 1931 sedan de tre, Vänern omgivande, hushållningssällskapsområdena inom Skaraborgs, Älvsborgs läns norra och Värmland bildat ett samarbetsorgan för att handlägga fiskeriärendena för Vänern. Organet fick namnet fiskerinämnden för Vänern och är uppbyggt i huvudsak i överensstämmelse med 4 § kungörelsen 1948: 502, dock att vartdera sällskapets förvaltningsutskott har att utse två ledamöter varav en skall vara verksam inom yrkesfisket. Sammanlagda antalet ledamöter är således sex. Som huvudman fungerar Värmlands läns hushållningssällskap. Befattningen är därför uppförd å detta hushållningssällskaps personalförteckning.

Att Väterns fiskeri- och vattenvårdsfrågor kräver en särskild befattningshavare framgår av en mångfald arbetsuppgifter. Det måste för övrigt betecknas som orimligt att söka indraga en befattning för fiskets bevakning och utveckling, som funnits i 30 år i landets största insjöfiskeområde, i ett vattenområde vars närmast omgivande befolkning kan räknas i hundratusentals människor och där, antingen de är yrkes-, binärings-, husbehovs- eller fritidsfiskare, antalet av fisket beroende människor kan räknas i tiotusental, utan att samtidigt framlägga förslag till godtagbar ersättning för densamma.

Det förvärvsmässiga insjöfisket har rationaliseringssvårigheter och behöver allt stöd det kan få. Vattenföroreningar från industrier och tätbebyggelse — vänerområdet är ett av landets mest industrialiserade — är skrämmande och övervakningen av att föreskrifterna i vattenlagen samt vattendomstols ålägganden efterleves måste intensifieras. Fiskevården inriktas alltmera på miljöförbättringar som ovillkorligen kräver personlig

och lokalanknuten rådgivning; fiskerättslagen, riks- och lokalstadgar för fisket samt fisket närstående lagstiftning har tillsammans betydande omfattning och måste städse kunna tolkas utan att missförstås; fisketillsynen har av ålder varit av betydande omfattning i Väneren och måste skärpas fr. o. m. i år, då nya och i vissa avseenden mera restriktiva regler för fisket börjat gälla. Kommer därtill en lag om lokala fiskevårdsavgifter att träda i kraft ökas arbetsuppgifterna alltmera. Insamlandet av uppgifter om Vänerens fiskeavkastning har på senare tid intensifierats. Det är viktigt att insamlandet av primäruppgifter om fångstmängden kan få fortsätta.

Till arbetsrutinen hör dessutom kontroll avseende minimimåttbestämmelserna för försäljningen av vänerfisk; kontroll av tillståndsfisken med fasta fiskredskap i fritt vatten; utprickning och kontroll av fiskådror; utredningar angående bensinförbrukning inom förvärvsfisket samt kontroll av åtgärder bekostade av restituerad bensinskatt; fiskodling och fångst av avelsfiskar, fiskeribiologiska undersökningar, deltagande i sammanträden med fiskare- och fiskevårdsorganisationer.

I en tid då människorna genom förkortad arbetstid har möjlighet att mer än tidigare ägna sig åt friluftsliv, väljer ett stort antal människor att använda den ökade fritiden till fiske. Detta ställer stora krav på skötseln av och ordningen å fiskevattnet liksom på kursverksamhet, upplysning och rådgivning i skilda frågor. Nyssnämnda förhållanden har medfört att arbetsuppgifterna för fiskerikonsulenterna inom ifrågavarande hushållningssällskaps icke-Väner-del ökat mycket kraftigt under senare år.

I specialfrågor såsom lagaskiftesförrättningar, fiskevärderingar med anledning av Lag om ersättning för minskad fiskerätt och utredningar vid militärt intrång, vilka på senare år fått ökad omfattning i fråga om flygbombningsövningar, raketskjutningar och artilleriskjutning samt sänkning av kasserade ammunitionseffekter, anlitas ofta fiskerikonsulenten.

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen vid sin behandling av nionde huvudtiteln, Bidrag till hushållningssällskapen, måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla att prövning i syfte att indraga fiskerikonsulentbefattning vid hushållningssällskapet i Värmlands län ej må vidtagas.

Stockholm den 25 januari 1960

Harry Wahrendorff

Gunnar Larsson

Rolf Eliasson

i Luttra

Manne Ståhl

Arvid Andersson

Sven Andersson

i Ryggestad

Viola Sandell

Leif Cassel